

OOSTENDE VERLIEST HAAR SILHOUET... EN HAAR KARAKTER

Nu de oude watertoren ook onder de slopershamer komt -kon men er waarschijnlijk niets anders mee doen? - denk ik met weemoed terug aan het oude silhouet van mijn stad.

Ik heb in mijn leven een stukske gereisd. De eerste tochten waren met het boemeltreintje tussen Torhout en Oostende, eens om de zes weken en steeds zagen we van uit de verte de oude vertrouwde torens oprijzen: de Peperbusse en de Grote Kerk, de Vuurtoren in zijn gestreept badkostuum, de oude Watertoren, de toren van het oud station. Dit laatste verdween het eerst: Oostende zou gemoderniseerd worden en de plannen met makette voor een "helihaven" waren klaar. Er is een supermarkt gekomen met een grote en een kleine toren maar intussen was het oude station afgebroken en werd ergens anders een nieuw en modern gebouw voor tentoonstellingen en dergelijke opgericht. Wie nu langs de autostrade Oostendewaarts rijdt ziet niets dan blokken appartementen oprijzen: de "woon-muur" waar vroeger het Palace Hotel stond, de betonner Europatoren, de mastodont van de "Nieuwe Stad", de oude vertrouwde torens zijn er niet meer of worden verdrongen tussen "moderne woonmachienes" zonder karakter, de meeste zonder fantasie: zo vlug en goedkoop mogelijk in elkaar gestoken om zoveel mogelijk op te brengen.

Wie met de mailboot uit Engeland komt ziet reeds van De Panne af de muur die land en zee scheidt dichter en dichter worden met de bekroning: de tot Koningin der Bouwondernemingen onttroonde Koningin der Badsteden.

Men moet niet meer naar Oostende komen om er iets te zien, buiten de zee, want dergelijke muur- en torensteden vindt men overal ter wereld met dat verschil dat bepaalde steden toch nog in hun moderne stijl van de verbeelding vanwege de bouwers getuigen.

Ik kan me nog verzoenen met een paar nieuwe gebouwen, althans wat de bouwstijl betreft, zoals het Feest- en Kulturpaleis, dat toch nog een eigen karakter bezit.

Het uitgaanscentrum van de stad, bekijk maar de Van Iscghemlaan en de Langestraat, is aan het verworden. Maar intussen breekt men de natuur en het silhouet af omdat te vervangen door liefst zoveel mogelijk woonblokken.

Als een gebouw te Oostende, openbaar of publiek, reeds na 50 jaar als oud en waardeloos kan aanzien worden - de oude Watertoren dateert van 1923 - dan hoop ik tenminste dat men binnen de 50 jaar, als men aan de vernieuwing van wat nu gebouwd werd zal beginnen, zal inzien dat een andere weg moet ingeslagen worden om een stad te bouwen die de pretentie heeft van toerist'n aan te trekken, die iets anders willen zien dan hun eigen betonnen bouwdozen.

JHK